

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

Μια επιστολή και μια απάντηση

Απ' αφορμή το άρθρο του Γιώργου Πετρόπουλου «Καλό ως λογοτεχνία - Κάκιστο ως ιστορία», το οποίο δημοσιεύτηκε στο φύλλο της 27/12/2022 και αφορά το τελευταίο βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη, λάβαμε και δημοσιεύουμε επιστολή του Διονύση Μαυρογένη όπως και την απάντηση του συντάκτη μας

Κύριε Διευθυντά,
Διαβάζοντας σήμερα 27/12/22 την εφημερίδα σας και συγκεκριμένα τη στήλη «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ» εντόπισα ένα σχόλιο του δημοσιογράφου ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ με κρίσεις και απόψεις σχετικές με το πρόσφατο εκδοθέν βιβλίο του ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ «Πριν οβήσουν τα φώτα», των εκδόσεων Πατάκη.

Επειδή το συγκεκριμένο βιβλίο αναφέρεται μεταξύ άλλων εκτεταμένα στο πρόσωπό μου, σχετικά με τη γνωστή ζαχαριαδικού τύπου αθλιότητα της Πανσπ. Νο 8 για τη μοναδική και μεγαλειώδη εξέγερση του Πολυτεχνείου, κατά την οποία ο συγγραφέας πήρε ενεργό μέρος συμμετέχοντας στην περίφημη ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ εκλεγμένος από την πρωϊκή συνέλευση της Σχολής του, μαζί με τον επίσης αξιόλογο συναγωνιστή Γιάννη Νυσταζάκη, είμαι αναγκασμένος να αναφερθώ προς το παρόν ενδεικτικά για το άρθρο της εφημερίδας σας.

Είναι γνωστό ότι με τον Μίμη Ανδρουλάκη δεν υπήρξα στους κοινούς αγώνες της γενιάς μας «κομματικός σύντροφος». Αυτό όμως δεν μας εμπόδισε μέχρι σήμερα να διατηρούμε ζωντανή την αμοιβαία εκτίμηση που χαρακτηρίζει όλη τη γενιά μας.

Μου προκάλεσε αληθινή εντύπωση το να διατυπώνονται σήμερα εκφράσεις περί «λογοτεχνικής-μυθοπλαστικής» απόδοσης της ιστορίας με τον ίδιο πρωταγωνιστή σε ρόλους που ουδέποτε είχε». ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

Να αναφέρεται στον «αείμνηστο» συναγωνιστή -μακαρίτη σήμερα- ως «προϊόν αξιοθαύμαστης εφημερίδας μυθοπλασίας», όταν είναι γνωστές εδώ και πολλά χρόνια ο ρόλος του στη συγκεκριμένη αθλιότητα.

Είναι πράγματι «τραγικό και εξοργιστικό» να φέρεται και να επικαλείται κανείς σήμερα τους φακέλους της Ασφάλειας για να γράφεται η ιστορία, τη στιγμή που μετά από 50 χρόνια αναφέρεται στο άρθρο «πως ελάχιστοι είχαν προσέξει τότε την ύπαρξη του ΜΙΜΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ όταν τον εξέλεξαν στη ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ. ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

Αυτά και άλλα πολλά θα μπορούσαν να γραφτούν σχετικά με το άνοιγμα «του ασκού του Αιόλου» που έκανε ο ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ με το βιβλίο του μετά από 50 χρόνια όπως είχε προαναγγείλει. Πέτυχε στους σημερινούς δύσκολους καιρούς να διατηρήσει και να αναψηλαφήσει την αιώνια μνήμη εκείνων των γεγονότων για τις επόμενες γενιές.

Συμμεριζόμενος τις φιλοσοφικές-ιστορικές και επισημονικές απόψεις του συναγωνιστή μας καταλήγω στο ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΑ ΟΣΟ ΖΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΤΑ ΦΩΤΑ ΔΕΝ ΣΒΗΝΟΥΝ.

Δ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
Μέλος της συντονιστικής Επιτροπής του πολυτεχνείου
Κυριαρισία, τέταρτη 28/12/2022

Πολιτικά ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Καλό ως λογοτεχνία - Κάκιστο ως Ιστορία

ΠΙ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ανάγωγα
Αριστοτελείου του χαβριού και της σαμπάνιας ή φιλελεύθερο πολυτελείας; Το έπις ο αβράκωτος ηρωϊκουργός μας, διαλέξει.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Οι στρατιώτες των Χριστών γεννήσανε για τέτα χρόνια τον βόρο, ε για εμπόημα τριτοετίας ναλκ, ατι για επιμέρους επισηλοση στη Βιβλία; για να ζουμ τερω, το αείμνηστο μες αείμνηστον τίντις

ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
Η φιλολογία δεν φοβήθηκε η σνάκη της Ιστορίας; γιατί ο θεσ που θα ήρπιτε να δώσει;

Το άρθρο του Γ. Πετρόπουλου στην «Εφ.Συν.»

Το βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη «Πριν οβήσουν τα φώτα»

Η απάντηση του συντάκτη μας

Η αντίδραση του κ. Μαυρογένη στο άρθρο μου -αν και είναι αναφαίρετο δικαίωμά του- ομολογώ ότι μου προκάλεσε έκπληξη. Κι αυτό για τον εξής λόγο:

Εγώ στο άρθρο μου μιλάω για το βιβλίο του κ. Ανδρουλάκη επικεντρώνοντας στα όσα γράφει για τον εαυτό του και τη δράση του την περίοδο της δικτατορίας και ειδικά κατά την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Πουθενά δεν αναφέρωμαι στον κ. Μαυρογένη ή σε κάποιον άλλον. Η αναφορά μου στον αείμνηστο Κώστα Τζιαντζή έχει να κάνει με το λογοτεχνικό σχήμα που κατά τη γνώμη μου χρησιμοποιεί ο κ. Ανδρουλάκης με τον ίδιο στον ρόλο του καλού ήρωα και του μακαρίτη τον Κώστα στον ρόλο του κακού.

Εν πάση περιπτώσει, με αφορμή την απάντηση του κ. Μαυρογένη θα κάνω μερικές επισημάνσεις:

Πρώτον. Ο,τι γράφω για τον κ. Ανδρουλάκη και το βιβλίο του μπορώ να το υποστηρίξω με στοιχεία. Αλλά αυτή τη συζήτηση δεν θα την κάνω με τον κ. Μαυρογένη ή οποιονδήποτε άλλον. Ο συγγραφέας είναι εν ζωή κι αν θίγεται μπορεί να με εγκαλέσει με τα δικά του στοιχεία. Συζήτηση δι' αντιπροσώπου δεν θα κάνω.

Δεύτερον. Αν ο συγγραφέας είχε ανοιχτούς λογαριασμούς με τον Κώστα Τζιαντζή όφειλε να τους λύσει όταν εκείνος ήταν εν ζωή κι όχι έντεκα χρόνια μετά τον θάνατό του. Η στοιχειώδης πθική απέναντι στην ιστορία και στους ανθρώπους αυτό απαιτεί. Να μπορεί ο άλλος να απαντήσει και η ιστορία να έχει και τη δική του άποψη καταγραφόμενη. Το ίδιο θα έπρεπε να είχε κάνει και ο κ. Μαυρογένης αν ήξερε και ήταν γνωστός «εδώ και

πολλά χρόνια ο ρόλος του [Τζιαντζή] στη συγκεκριμένη αθλιότητα», όπως γράφει. Γιατί έπρεπε να φύγει από τη ζωή ο Τζιαντζής, να περάσουν 11 χρόνια από τον θάνατό του και να γράφει -όσα γράφει- ο κ. Ανδρουλάκης για να του ζητηθεί ο λόγος;

Τρίτον. Προσωπικά στο κείμενό μου δεν επικαλέστηκα κανένα φάκελο της Ασφάλειας. Θεωρώ όμως ότι οι φάκελοι αυτοί -όσοι έχουν σωθεί- συνιστούν ένα ιστορικό υλικό χρήσιμο-αξιοποιήσιμο στην ιστορική έρευνα. Με τους συνεργάτες μου στην «Εφ.Συν.» έχουμε δημοσιεύσει πολλές τέτοιων φακέλων και ουδείς μας επέκρινε γι' αυτό. Το αντίθετο έχει συμβεί. Από την «Εφ.Συν.», επίσης, έχει δημοσιευτεί, σε επιμέλεια του Δημήτρη Φαρρά, ο καθ' όλα χρήσιμος ιστορικός φάκελος του Κώστα Λαλιώτη στην Ασφάλεια. Γιατί δεν θα μπορούσε να κάνει κάτι ανάλογο, στο βιβλίο του ή αλλού, ο κ. Μίμη Ανδρουλάκης με τον δικό του φάκελο;

Τέταρτο και τελευταίο. Οι μυθοπλασίες στην ιστορία, ειδικά όταν πρόκειται για αυτοβιογραφικά βιβλία ή διηγήσεις, είναι συνθησιμένο φαινόμενο, διαρκούν και δεν εξαλείφονται στον κ. Ανδρουλάκη. Ο κ. Μαυρογένης, για παράδειγμα, έχει διηγηθεί στο παρελθόν ότι ήταν μέσα στο Πολυτεχνείο όταν μπήκε το τανκ. Μια τέτοια πρόσφατη μαρτυρία του έχει καταγραφεί στο «Πρώτο Θέμα», στην επέτειο του Πολυτεχνείου το 2021 (<https://www.protothema.gr/greece/article/1181931/polutehneio-i-istoria-tou-dionisi-maougeni-okto-mines-fugas-sta-vaouna-tis-kritis-os-tintinos-tis-houdas?fbclid=IwAR0mWrVOZkucFtaeq3e6AqHuRzBzZzF1LoBlDY1DXTaC-udRCocjW50#.Y3X6Y51Up8A.facebook>)

Εναν χρόνο μετά, στις 17 Νοεμβρίου του 2022, ο κ. Μαυρογένης, μιλώντας στην εκπομπή της κρατικής τηλεόρασης «Πρωίαν σε είδον» (Φώτης Σεργουλόπουλος - Τζένη Μελιτά) είπε κάτι διαφορετικό. Συγκεκριμένα είπε πως είχε φύγει από το Πολυτεχνείο, από την κεντρική πύλη πριν μπει το τανκ. Παραθέτω τα λεγόμενά του: «Ερώτηση: Πότε φύγατε από το Πολυτεχνείο και από πού; Απάντηση: Εγώ, από την κεντρική πύλη. Ηρθε η αδελφή μου με έναν συνάδελφο και με βάλανε μέσα στο αμάξι. Και παίρνω και άλλους πέντε μαζί μου, τα παιδιά που ήμασταν. Και ανεβαίνουμε, και όπως ανέβαινε το αυτοκίνητο στη λεωφόρο Αλεξάνδρας, στη "Σόνια" περίπου, κατέβαινε το τανκ» (<https://www.ertflix.gr/vod/vod.225959-proian-se-eidon-tenmesembrian-27>). Σημασία δεν έχει το πότε έφυγε ο κ. Μαυρογένης ή όποιος άλλος από το Πολυτεχνείο. Αυτό δεν συνιστά καμία απόδειξη της προσφοράς του καθενός. Η ακρίβεια, όμως, στην περιγραφή των γεγονότων είτε αφορούν προσωπικά κάποιον είτε γενικότερα θέματα είναι ουσιαστικό ζήτημα ιστορικής αξιοπιστίας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ